

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם: שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחי' אייזנברג יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחי' גוטמן

אין דבר בלתי אפשרי

הרב שלמה קונין

בשנת תשל"ב (1972), כאשר מלאו לרבי שבעים שנה, הוא הציב בפני חסידיו אתגר: לייסד שבעים ואחד מוסדות חדשים.

הייתה לי הזכות להיות נוכח באותה התועודות שבה ציין הרבי את יום הולדתו השבעים. אני זוכר היטב את מילותיו של הרבי, שאמר כי כעת יש אנשים האומרים לו שהגיע הזמן לנוח, לצאת לחופש ולפרוש לגמלאות, אך הוא סבור שכעת זהו הזמן להתחיל לעבוד במרץ מוגבר, כפי שנאמר במשנה בפרקי אבות, "בן שמונים לכווח". לסיכום אמר הרבי, כי "מאחר שאחרי גיל שבעים מתחילים להתקדם לקראת שמונים, הרי לאורך השנה הקרובה יש לייסד לכל הפחות שבעים ואחד מוסדות חדשים".

"אשתתף עם כל מי שיתמסר למיזם זה", הבטיח הרבי. "מהכספים שנתרמו לטובת קרן השבעים, אכסה לכל הפחות עשר אחוז מההוצאות הכרוכות בהקמתם של שבעים ואחד מוסדות אלו".

באותה שנה, מלאו שבע שנים מאז יצאתי בשליחותו של הרבי לחוף המערבי של ארצות הברית, וכאשר שמעתי את מילותיו של הרבי, מיהרתי להעביר פתק באמצעות מזכירו כי אני והצוות שלי ניקח על עצמנו לייסד שבעה מתוך אותם שבעים ואחד מוסדות.

לדעתי, קיימים בעולם שני סוגי אנשים בלבד - אלו שמאמינים, ואלו שאינם מאמינים. עבור מי שמאמינים, כל דבר הוא אפשרי, ואין בכלל שאלות. עבור מי שאינו מאמין, אין שום תשובות. לכן, אף שעדיין לא היה לנו מושג מניין נשיג את המימון הדרוש, האמנו - ובעזרת השלוחים שגויסו לצורך המשימה - הצלחנו להקים לא רק שבעה בתי חב"ד, אלא שנים עשר.

למחרת, המשלחת שלנו מקליפורניה נכנסה לרבי ליחידות, ובמהלכה הענקנו לרבי כתר עשוי כסף טהור עבור ספר התורה האישי שלו. הזמנתי גם את הרב חיים איצ'ה דריזין, שעבד אז בצפון קליפורניה בתור מורה בתלמוד תורה, שיצטרף אלינו ליחידות. שאלתי אותו, "מה דעתך לשמש כשליח יחד אתנו?", והוא הגיב, "אשמח מאוד".

במהלך היחידות הצבעתי אל עבר הרב דריזין ואמרתי לרבי, "הוא יקים את הראשון מבין שבעת בתי חב"ד החדשים שהבטחנו להקים".

הרבי הביט בנו וחיך.

בעבר, כשיצאתי לראשונה בשנת תשכ"ה (1965) לחוף המערבי, אמר לי הרבי, "שלמה, עליך לכבוש את קליפורניה כולה!"

"מה רוצה הרבי שאעשה?", שאלתי. "האם עלי לפעול תחילה בערים הגדולות, ורק אחר כך באזורים המרוחקים יותר, או שעדיף שאתחיל קודם מהאזורים המרוחקים?"

"התמקד באזורים המרוחקים", השיב הרבי. "שמעתי שיש סטודנטים יהודים רבים באוניברסיטת ברקלי".

אולם, לקח זמן עד שהצלחנו לבסס את הארגון שלנו ולהיות מוכנים לצאת לשם.

אחרי שהקמתי - יחד עם היועץ המשפטי והתומך הכלכלי שלי, מרווין גולדסמית' - את הבית חב"ד הראשון בקמפוס אוניברסיטאי בלוס אנג'לס, הענקנו לרבי עותק מהמפתח של הבית חב"ד. הרבי לקח את המפתח, ושאל, "מפתח של איזה בית חב"ד זה?" "יש רק בית חב"ד אחד", אמר מרווין.

"אל תהיה כל כך צנוע", ענה הרבי. "זה יתפשט מהמערב לצפון, ומהצפון לדרום. ואחר כך אל המזרח, שבו אנחנו באמת זקוקים לכך".

אכן, זהו בדיוק מה שקרה בשנת תשל"ב (1972). הקמנו את בית חב"ד בברקלי (צפונית מזרחית לס' פרנסיסקו) בהובלתו של הרב דריזין, ועוד בית חב"ד בס' דייגו (העיר הדרומית ביותר בקליפורניה), בראשותו של הרב יעקב קרנץ. המרכזים הללו - וכן

<<

לציין שבעים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע. באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות רעיונות אישים

אלו הנוספים שהוקמו בהמשך אותה שנה - הובילו בסופו של דבר להקמתם של מאתיים ועשרים בתי חב"ד הפזורים בכל רחבי מדינות קליפורניה ונבדה.

ההתרחבות המהירה שלקחנו על עצמנו חייבה אותנו לגייס סכומי עתק, ולמרות ההצלחה הגדולה שנחלנו בתחום זה, עדיין נאלצנו לקחת הלוואה של מאתיים אלף דולר.

בשנה שלאחר מכן הגשתי לרבי דו"ח על כל המוסדות החדשים, אך לא הזכרתי בדו"ח דבר על אודות הכספים שהיינו חייבים, שכן מעולם לא חשתי בנוח לבקש מהרבי כסף. חשבתי שלא כך אמור בן לגשת אל אביו, כשהוא מבקש, "יש לך כמה דולרים בשבילי?" הרבי הסתכל בדו"ח שלי, והרים את עיניו. "האם אתה זקוק לכסף?", הוא שאל. לא עניתי.

"כמה אתה צריך - מאתיים אלף דולר?"

הנהנתי בראשי מבלי לומר מילה.

בתגובה אמר הרבי, "אתן לך מאתיים אלף דולר".

חשבתי שאני עומד להתעלף באותו רגע! לעולם לא אשכח כיצד פתח אז הרבי את המגירה בשולחנו והחל לספור שטרות של כסף. הוא סימן לי להתקרב, והגיש לי חפיסת שטרות של מאה דולר. "אני נותן לך רק אלף דולר", הוא אמר בחיוך. "כעת, לך ומכור כל אחד מהשטרות הללו בעשרים אלף דולר, וכך יהיה לך מאתיים אלף".

וכך היה, בדיוק כמו שהרבי אמר - בעזרת השטרות שהרבי העניק לי באותו יום, הצלחתי לגייס את כל הסכום שהיה נחוץ לי, כשאני ממוש בבקבוק של 'קראון רויאל' (סוג משקה חריף) ובקופסה של עוגת דבש.

התחנה הראשונה שלי הייתה ביקור אצל פילנתרופ שעמו עמדת בקשר הדוק. סייעתי לו לערוך בר-מצווה בשלב מאוחר בחייו, ועזרתי לו לעתים קרובות להניח תפילין. אמרתי לו, "אני מביא לך ברכה מיוחדת מהרבי", והגשתי לו אחד משטרות מאה הדולר. "הרבי יחשוב עליך בעת תפילתו, ובעזרת ה', כל מה שאתה זקוק לו יתממש".

כך קיבלתי את עשרים אלף הדולר הראשונים. מיד התקשרתי למזכירו של הרבי, הרב מרדכי חודקוב, כדי לדווח על מה שקרה, ולספר מה הבטחתי לאותו יהודי, שאת שמו היהודי מסרתי גם כן. (הרבי האזין על הקו בשעת השיחה.)

בתחנה השנייה שלי, הדברים התנהלו פחות או יותר אותו דבר. אותו אדם היה שרוי בצער גדול מאחר שנכדיו התנכרו לו, ולא רצו שום קשר עם היהדות. ביקשתי שייתן לי את שמותיהם היהודיים כדי שאמסור אותם לרבי.

הוא נתן לי המחאה, ודיווחתי לרב חודקוב על כל מה שקרה בצורה מפורטת. כנספח לסיפור זה, אני יכול לאשר כי נכדיו של אותו אדם אכן שבו בסופו של דבר והתקרבו ליהדות.

התחנה השלישית שלי הייתה אצל ניצול שואה שגם לו הייתה בעיה דומה, וגם אצלו הסיפור הסתיים באותה צורה.

אחר כך היו שני שותפים - גיסים, אחד ספרדי ואחד אשכנזי -

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשנתנו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

שהיו צריכים לגייס מיליוני דולרים לצורך מיזם פיתוח. "תנו לי את שמותיכם העבריים, ואני אעביר את בקשתכם לרבי".

שני אנשי העסקים הללו האמינו שהרבי הוא איש קדוש, מנהיג הדור, בדיוק כמו שמושה רבינו היה מנהיג הדור בעת יציאת מצרים. והאמונה שלהם השתלמה. אחד מהם הפך למולטי מיליארדר, אחד מבין האנשים העשירים ביותר בעולם. השני גם הוא אמיד מאוד.

ככה זה הלך - כל אחד מהתורמים זכה למיליוני משאלותיו העמוקות ביותר. וכך יכולנו להעניק לרבי מפתח של כל אחד מהבתי חב"ד שהקמנו באותה שנה.

משנת תשכ"ה (1965), משמש הרב שלמה קונין שליח ראשי ומנהל מוסדות חב"ד בחוף המערבי בארצות הברית, הכוללים נכון להיום למעלה ממאתיים ועשרים בתי חב"ד. הוא רואיין בחודשים שבט ואלול, תשע"ג (2013).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"א (1951) — נדפס מאמר החסידות הראשון של הרבי, ד"ה 'באתי לגני', שאותו אמר בהתוועדות י' שבט בעת קבלת הנשיאות. את המאמר מסר הרבי לדפוס יומיים קודם לכן, בי"א בניסן, אחרי שובו מאוהל חמיו, אדמו"ר הריי"צ. הייתה זו הפעם הראשונה שהרבי נתן את הסכמתו להדפיס מתורתו עם דף שער שעליו התנוסס שמו עם התואר כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש.¹ י"ג בניסן

< תשכ"ט (1969) — הרבי שיגר שני ספרי תורה מבין הספרים שבארון הקודש ב-770 אל 'נחלת הר חב"ד' - היישוב החדש של חסידי חב"ד בקרית מלאכי, שהוקם חודש ימים קודם לכן בהוראת הרבי. לספרים נתפרו מעילים חדשים שעליהם נרקם כי הם נשלחו על ידי הרבי עבור בית כנסת חב"ד בנחלת הר חב"ד. הרבי נתן הוראות מפורטות לגבי הרכב המשלחת שתלווה את הספרים, ואף שיגר מכתב מיוחד לתושבי נחלת הר חב"ד בו הזכיר את ספר התורה ששלח אדמו"ר הריי"צ אל המתישבים הראשונים בכפר חב"ד, ומצטט מהאגרת ששלח להם ובה הסביר כי "ספר התורה יהיה לאות זיכרון לסדר את החיים על פי התורה, ולחנך את הבנים והבנות בדרך התורה ללא פשרות".² י"א בניסן

1 ימי בראשית, עמ' 415
2 לקוטי שיחות, כרך כד, עמ' 389

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org